

Ανθρώπινες ιστορίες...

«Στη μάχη της υγείας»

Η αγωνία των ανθρώπων για την αποκατάσταση της υγείας τους συνεχίζεται μετά την έξοδό τους από το νοσοκομείο. Ιδιαίτερα, στις περιπτώσεις μοναχικών ατόμων με χρόνια προβλήματα ή ευάλωτων κοινωνικών και οικονομικών ομάδων. «Οι Νοσηλεύτριες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού είναι το στήριγμά μας. Είναι οι δικοί μας άνθρωποι», λέει η κ. Αρετή.

Η Υπηρεσία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού «Νοσηλεία στο Σπίτι» λειτουργεί από το 1985. Με τη στήριξη εθελοντών του Τομέα Νοσηλευτικής και με εξειδικευμένη επιστημονική ομάδα (γιατρό, νοσηλεύτριες, φυσικοθεραπευτές) παρέχει δωρεάν ιατρονοσηλευτική φροντίδα στο χώρο των ασθενών, φυσικοθεραπεία-αποκατάσταση, ψυχολογική στήριξη και εκπαίδευση φροντίδας ασθενούς.

Η κ. Αρετή είναι 87 ετών και ήρθε από το χωριό της στην Αθήνα, μετά τα σοβαρότατα προβλήματα υγείας που αντιμετώπισε. Φιλοξενείται στο σπίτι της ηλικιωμένης αδελφής της και η πενιχρή της σύνταξη δύσκολα φτάνει για τα απαραίτητα. «Δεν βλέπω πια. Στεναχωριέμαι και αγχώνομαι πολύ. Η ζωή μου έχει γίνει πολύ δύσκολη. Η κόρη μου, όποτε μπορεί, αφήνει το σπίτι της και έρχεται να με δει. Ο Ερυθρός Σταυρός μας βοηθάει να έχουμε την υγεία μας και να ζούμε. Έρχονται εδώ. Όλοι. Ο γιατρός και οι νοσηλεύτριες. Τους ευχαριστώ όλους. Χθες μου μέτρησαν το σάκχαρο. Σήμερα, θα πάμε στον καρδιολόγο στο νοσοκομείο. Με πάνε με το αυτοκίνητο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού στο γιατρό και με φέρνουνε. Πού θα πήγαινα μόνη μου; Με φροντίζουν και με υποστηρίζουν. Μου

γράφουν τα φάρμακα. Δεν θα τα κατάφερα χωρίς αυτούς. Να έχετε την ευχή μου όλοι!»

Κάποιοι από τους ωφελούμενους της Υπηρεσίας «Νοσηλεία στο Σπίτι» είναι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν σοβαρά ψυχιατρικά προβλήματα. Η αποκατάσταση των ανθρώπων αυτών είναι δυσκολότερη. Η πόρτα του σπιτιού του 30 χρόνου που ζει με την μητέρα του και τα τρία του αδέρφια, είναι πάντα κλειδωμένη με λουκέτο. Η αδελφή του νοσεί και η ίδια. Ο νεαρός, μετά από μία εγχείρηση στο πόδι, είναι κληνήρης και χρειάζεται καθημερινά αντιπηκτικές ενέσεις και φυσικοθεραπεία. Περπατάει μόνο με τον φυσικοθεραπευτή. Φοβάται και κλαίει.

Η 90χρονη κ. Ιουλία είναι ένας αισιόδοξος άνθρωπος που χαρίζει απλόχερα το χαμόγελό της. Της αρέσει να διαβάζει εφημερίδα και να παρακολουθεί πολιτικές εκπομπές. Μετά το θάνατο του συζύγου της, ζει με τον ανιψιό της. Δέχεται την ιατρονοσηλευτική φροντίδα της Υπηρεσίας «Νοσηλεία στο Σπίτι» από το 2013. Αντιμετωπίζει καρδιολογικά και κινητικά προβλήματα. «Η καθημερινότητα με τα προβλήματα υγείας είναι πάρα πολύ δύσκολη και γίνεται ακόμα δυσκολότερη, γιατί δεν μπορώ να περπατήσω. Η συμπεριφορά των Νοσηλευτριών του Ε.Ε.Σ. είναι υποδειγματική. Βοηθούν πραγματικά τον κόσμο. Τις αγαπώ και τις εκτιμώ για το έργο τους και τις θεωρώ κομμάτι της ζωής μου», λέει η ίδια.

Η σχέση της με τον Ερυθρό Σταυρό είναι σχέση ζωής. «Εκτιμώ πολύ το έργο του Ερυθρού Σταυρού και το γνωρίζω από παλιά. Όταν ήμουν νέα, βρέθηκα στην εξορία στο Τρίκερι. Εκεί ερχόταν ο Ερυθρός Σταυρός και μας έφερνε ρούχα. Αργότερα στην Μακρόνησο, ήρθαν και μας έκαναν μαντού. Η μάνα μου πήγε στα κεντρικά γραφεία του Ερυθρού Σταυρού να ρωτήσει για το αποτέλεσμα της εξέτασης. Έτσι, έμαθε πως είχα φυματίωση. Νοσηλεύτηκα στο σανατόριο στο «Σωτηρία» για επτά μήνες. Σώθηκα. Αισθάνομαι μεγάλη ευγνωμοσύνη».

της Ειρήνης Μπουδρονικόλα

Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας
Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού